

Přátelský polibek.

Mnoho se o tom namluvilo po celém světě. V básních byl přátelský polibek okrášlen a v myšlenkovém světě vysoko pozdvižen. Avšak všechno to je jen výplod fantazie, která se daleko vzdaluje od půdy přirozenosti.

Je to krásný pláštík, který si pozemský člověk, jako tak v mnohých věcech, sám vytvořil, aby se on nebo jiní v tom mohli obdivovat. Avšak obdiv není vůbec na místě; neboť je to ve skutečnosti pokrytectví, nic jiného. Hanebný pokus posunout, zkřivit zákony stvoření, aby byly znetvořením oloupeny o svou nádhernou a prostou přirozenost!

Sice je často různý úmysl při polibku, to však nic nemění na tom, že každý polibek sám o sobě zůstává polibkem, tedy dotykem tělesného druhu, který přirozeně a zákonitě způsobuje pocit, který nemůže být nikdy jiný než tělesný! Kdo zná mé Poselství, ten to již ví. Člověk se nemá stále jen zahalovat do zbabělosti a chtít popřít to, co **skutečně** dělá, nýbrž si má být toho vždy zcela jasně vědom! Pokrytec je ještě horší než zločinec!

Označení „přátelský polibek“ předpokládá předem zcela určitě stáří zralosti.

Polibek dvou pohlaví, avšak ve věku zralosti, je podroben i při chtěné čistotě záchvěvům prazákonů stvoření! Výmluvy v tom jsou směšné. Člověk ví zcela přesně, že přírodní zákony se neptají po jeho názoru. Polibek přítele, bratra, otce daný zralé dívce nebo ženě zůstává navzdory těm nejsilnějším vlastním

představám stále polibkem dvou pohlaví, stejně tak každý polibek matky synovi, jakmile dosáhl věku zralosti. Přírodní zákony neznají a nepřipouští v tom žádného rozdílu. Proto musí každý člověk zachovávat mnohem více zdrženlivosti!

Jedině snaha lidí, kteří chtějí přírodní zákony přizpůsobovat svým přáním, vytváří takové představy **proti** přírodním zákonům jako přátelské polibky, příbuzenské něžnosti a mnohé jiné přehmaty, které se v tom dějí. Pod těmito nejpokrytečtějšími pláštiky člověk dokonce i **úmyslně** hřeší!

Na těchto skutečnostech protivení se přírodním zákonům nic nezmění to, že tak mnozí lidé skutečně při těchto přestoupeních bezstarostně věří a domnívají se, že jsou při tom naprosto čistí! To je a zůstává zkřivením nejčistších přírodních zákonů, když mají být falešnými výklady zbaveny své krásné prostoty! A vzniká při tom jen nezdravé, protože každé zneužití a každé přesunutí jen znehodnocuje, jen pošpiňuje v zákoně spočívající původní zdravot!

Proto pryč s tímto pokrytectvím! Ctěte konečně přírodní zákony v jejich prosté a tím vznešené velikosti tak, jaké skutečně jsou! Stůjte **vy** jen podle nich a žijte podle nich, řiďte také podle nich své myšlení, své konání, vnitřní i vnější obyčeje svých rodin, tím budete přirození v nejčistším smyslu a pak budete také šťastní a tím Bohu milí! Nezdravý život uprchne pak od vás. Navrátí se poctivost vůči sobě i vůči druhým a zůstanou vám ušetřeny mnohé zbytečné duševní boje, protože ty mohou přece vzniknout jen z takové falešné obrazotvornosti, aby vás mučivě často obtěžovaly celý pozemský život!

Nezdravotu tohoto škodlivého žertování, tuto falešnou

něhu, která vesměs má jen čistě hrubohmotný základ, vidíte vy sami nejzřetelněji u nezralých a bezstarostných dětí v **útlém** věku. Děti, které jsou silně zahrnovány příbuzenskými něžnostmi, řekněme klidně „obtěžovány“, mají vždy nezdravé vzezření. Také skoro každé dítě projevuje mírně pocitovaný odpor vůči takovýmto dotěrným něžnostem, nikdy touhu, protože dítě je ve skutečnosti „přirozeně nevinné“! Musí být na začátku vždy nejdříve vychováno ke snášení a prokazování něžností! Tato výchova k tomu je však jen přáním dospělých, kteří k tomu vlivem zralosti svého hrubohmotného těla cítí pudově takovou potřebu! Ne však dítě! To vše mluví dosti zřetelně o nebezpečném násilí, které se tím dítěti rouhavě děje! Avšak pomalu si na to nakonec navyká, pocituje k tomu pak ze zvyku potřebu, až se zralé tělo samo v pudu probudí!

Je to hanba, že se lidstvo stále znovu snaží choutky a vlastní slabosti zakrýt pokrytectvím! Nebo se tím dopouští bezmyšlenkovitého jednání.

Člověk má **vědět**, že pravá láska je jen duševní! A všechno ostatní je jen pud! Duševní láska však nemá co činit s hrubohmotným tělem, také je nevyžaduje, protože oddělení všech druhů stvoření je vždy úplné. Duchovní je duchovní, duševní je duševní a tělesné je a zůstává vždy jen tělesným!

Při úmrtí těla s ním nezemře ani atom duše. To ukazuje ve vši prostotě, že obojí stojí samo pro sebe a nenastává žádné smísení.

Například oduševnělý polibek je jen v klamných představách, protože každý polibek je a zůstává pouze hrubohmotným činem. Co při tom člověk prožívá duševně, je

zcela oddělená věc. Duševní láska jde **vedle** tělesného pudu, ne s ním, nebo dokonce v něm.

Každá jiná představa je hrubý sebeklam, protože neodpovídá zákonům přírody. Jen rozum vynalezl tyto odlišnosti ke své omluvě, aby dosáhl nových znetvoření ke zkomolení Pravdy, která v čisté formě by musela lidi přivést k probuzení, k poznání, a tím k čistotě a opravdovosti jejich smýšlení a konečně k vzestupu vstříc Světlu.

Člověče, měj konečně odvalu, abys byl **pravdivý** ve všem, co děláš! Také v polibku. Rozbij klamně přeludy, které vytvořila tvoje ješitnost a smyslnost! Probud' se!